

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครในการบริโภคอาหารญี่ปุ่น มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษานี้ประกอบด้วย พฤติกรรมของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครในการบริโภคอาหารญี่ปุ่นตามแนวคิด 6Ws 1H ประกอบด้วย ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่มีผู้บริโภคต้องการซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ บทบาทของกลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ โอกาสในการซื้อ ช่องทางหรือแหล่งที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ และขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษานี้ได้แก่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่เคยบริโภคอาหารญี่ปุ่น

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่างกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างเมื่อต้องการประมาณค่าเฉลี่ยเมื่อไม่ทราบความแปรปรวนของประชากร ในกรณีที่เราไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร ต้องประมาณค่าความแปรปรวนเพื่อหาขนาดตัวอย่างที่จำเป็นสำหรับการศึกษา ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าเราอาจจะประมาณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยค่าพิสัย (Range) หาด้วย 4 สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่จำเป็นต่อการศึกษา ในกรณีที่ทราบความแปรปรวนของประชากรคือ (Black, 2008 : 277)

$$n = \frac{Z_{\alpha}^2 \sigma^2}{E^2}$$

n = ขนาดตัวอย่างที่จำเป็นต่อการศึกษา

$Z_{\frac{\alpha}{2}}$ = ค่าปกติมาตรฐาน (Standard Normal Value) ที่สอดคล้องกับ

ระดับนัยสำคัญ α และเมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ α ที่ 0.05

ค่า $Z_{\frac{\alpha}{2}}$ จะเท่ากับ 1.96

$\hat{\sigma}$ = ค่าประมาณของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

ในกรณีที่สเกลการวัดเป็นช่วงคะแนน 1-5 ค่าพิสัยจะเท่ากับ(5-1)

ดังนั้น ค่าประมาณของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\hat{\sigma}$) จึงมีค่าเท่ากับ (5-1) / 4 = 1

E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้สูงสุด (Maximum Allowable Error) ของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างลบด้วยค่าเฉลี่ยของประชากร

ในกรณีนี้ ผู้ศึกษากำหนดให้ E มีค่าเท่ากับ 0.1 จากช่วงสเกล 1- 5

จากสูตรข้างต้น ขนาดตัวอย่างที่จำเป็นต่อการศึกษา (n) จะเท่ากับ

$$n = \frac{(1.96)^2 (1)^2}{(0.1)^2} = 384.16$$

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวอย่าง 400 ราย โดยแบ่งสัดส่วนจำนวนตัวอย่างตามจำนวนสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 41 แห่ง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	รายชื่อมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์
3	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
4	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5	วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ
6	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
7	มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ
8	มหาวิทยาลัยมหิดล
9	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
10	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประชาอุทิศ บางขุนเทียน
11	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
12	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
13	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
14	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
15	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
16	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
17	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย
18	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
19	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
20	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
21	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
22	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
23	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
24	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
25	วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล
26	สถาบันการbinพลเรือน
27	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท
28	มหาวิทยาลัยเกริก

ตารางที่ 2 (ต่อ) จำนวนสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	รายชื่อมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร
29	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
30	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
31	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
32	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
33	มหาวิทยาลัยสยาม
34	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
35	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
36	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
37	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
38	มหาวิทยาลัยรัชต์ภาคย์
39	มหาวิทยาลัยทองสุข
40	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
41	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ที่มา : [http:// wikipedia.org](http://wikipedia.org)

การเลือกสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) เป็นการเลือกสถาบันโดยการพิจารณาจากสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 41 โดยสุ่มเลือกมา 8 แห่ง และนำตัวแทนประชากรในแต่ละสถาบันอุดมศึกษามาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ดังนี้

ตาราง 3 การสุ่มเลือกสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง

ลำดับที่	รายชื่อมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร	จำนวนตัวอย่าง
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	50
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน	50
3	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	50
4	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	50
5	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	50
6	มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	50
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	50
8	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	50

จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก(Convenience Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในแต่ละสถาบันอุดมศึกษาที่เคยรับประทานอาหารญี่ปุ่น

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากสถานที่และจำนวนตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ตามกระบวนการสุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลทุติยภูมิ(Secundary Data) เป็นการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสารและวารสารที่สามารถอ้างอิงได้ ผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ได้แก่ข้อมูลด้าน เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และระดับชั้นปีการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารญี่ปุ่น ตามแนวคิด 6Ws 1H ได้แก่ ร้านอาหารญี่ปุ่นที่นิยมไปบริโภค การรู้จักร้านที่เลือกไปบริโภค สาเหตุสำคัญในการบริโภค บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ ประเภทของอาหารที่ชื่นชอบ ประเภทร้านอาหารญี่ปุ่นที่นิยมไปบริโภค ความถี่ในการบริโภค ช่วงวันและเวลาที่นิยมไปบริโภคญี่ปุ่น บุคคลที่มักนิยมไปรับประทานอาหารญี่ปุ่นร่วมกัน ค่าใช้จ่ายในการบริโภคแต่ละครั้ง

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการ ที่มีผลต่อการบริโภคอาหารญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวัดระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดบริการที่มีต่อการบริโภคอาหารญี่ปุ่น ใช้มาตรวัดของ Rating Scale โดยคำถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2546) ดังนี้

ความสำคัญของปัจจัย	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

นอกจากนี้ได้กำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 -5.00	มีความสำคัญของปัจจัยในระดับมากที่สุด
3.50 -4.49	มีความสำคัญของปัจจัยในระดับมาก
2.50 -3.49	มีความสำคัญของปัจจัยในระดับปานกลาง
1.50 -2.49	มีความสำคัญของปัจจัยในระดับน้อย
1.00 -1.49	มีความสำคัญของปัจจัยในระดับน้อยที่สุด

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการศึกษาดังแต่เดือนมิถุนายน ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2553 ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลเดือนกันยายน 2553